

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τρίτην, 11^{ην} /24^{ην} Ἰανουαρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καί ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην ἀνατολικῶς τῆς Βηθλεέμ καί τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων εἰς τήν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας εἰς ἀπόστασιν 8 χιλιομέτρων πρό τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Τήν Μονήν ταύτην ἱδρυσεν ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος προελθὼν ἐκ Καππαδοκίας, εἰς τήν θέσιν τοῦ σπηλαίου, τό ὁποῖον ἐφιλοξένησε τούς Μάγους, ὅτε «ἐπέστρεψαν δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τήν πατρίδα αὐτῶν», (Ματθ. 2,11-12), ὡς Κοινόβιον, εἰς τό ὁποῖον προητοιμάζοντο οἱ ἀρχάριοι μοναχοί ἐπί ἔτη, προκειμένου νά γίνουν δεκτοί εἰς Λαύραν. Τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Κοινοβιακοῦ βίου ἡγεῖτο ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος καί τοῦ Λαυρεωτικοῦ ὁ ὅσιος Σάββας ὁ ἡγιασμένος. Ἡ Μονή ἐλειτούργει μέ τέσσαρας Ἐκκλησίας καί μέ ἑπτακοσίους μοναχοὺς, τούς ὁποίους καθωδήγει ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος εἰς τήν μοναχικὴν ζωὴν, καί εἶχε φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν, λόγω τῆς γειτνιασεως αὐτῆς μέ τόν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐκτύπα τάς πύλας αὐτῆς καί ζητῶν βοήθειαν. Σύνθημα αὐτῆς ἦτο «οὐδεὶς ράθυμος εἰσίστω ἐν αὐτῇ». Συνετήρει δέ διὰ τοῦ ἐργοχείρου τῶν μοναχῶν γηροκομεῖον, ὀρφανοτροφεῖον καί ἐκπαιδευτήριον, ἥτοι Σχολὴν μοναχῶν. Ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης προῆλθε ὁ Ἅγιος Μόδεστος καί ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων. Ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος μετὰ τοῦ ὁμοπατρίου αὐτοῦ Καππαδόκου ἁγίου Σάββα, διεδραμάτισαν καίριον καί ἀποφασιστικόν ρόλον εἰς τήν καταπολέμησιν τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καί εἰς τήν ἐπικράτησιν τοῦ δόγματος τῶν ἐν μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Χριστοῦ δύο φύσεων, τῆς θείας καί τῆς ἀνθρωπίνης, δόγματος τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος. Ἡ Μονή ἐλειτούργησεν ἐν ἀκμῇ μοναχικῆς ζωῆς ἕως τό ἔτος 638μ.Χ. ἔκτοτε δέ ἐπέζησε τῶν προσβολῶν καί τῶν μεταπτώσεων τῆς κοσμικῆς ἱστορίας.

Εἰς τάς ἀρχάς τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἀνέλαβον καί ἀνεκαίνισαν τήν Μονήν ἐκ τῶν κτιριακῶν φθορῶν καί ζημιῶν οἱ ἐκ Κρήτης μοναχοί Λεόντιος καί Γαλακτίων, εἰς τήν δεκαετίαν δέ τοῦ 1960 ἀνήγειρε καί ἀνύψωσε τόν Ναόν αὐτῆς ὁ ἐκ Κρήνης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καταγόμενος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων Βαρθολομαῖος. Ἐκ τούτου παρέλαβε τήν ἡγουμενίαν ὁ ἐκ τῆς νήσου Σάμου καταγόμενος Ἀρχιμανδρίτης Ὑάκινθος. Τήν ἡγουμενίαν ἔχει νῦν ἐπί τεσσαρακονταετίαν ὁ ἐκ Κρήτης καταγόμενος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερόθεος, προστατεύσας καί διὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτοῦ τάς πέριξ τῆς Μονῆς γαίας καί περιφρουρήσας αὐτάς, προσφάτως δέ ἀνεγείρας νέας πτέρυγας τῆς Μονῆς καί πλακοστρώσας διὰ μαρμάρων τόν Ναόν καί ἀγιογραφήσας αὐτόν διὰ βυζαντινῶν ἀγιογραφῶν.

Εἰς τήν ἱστορικὴν ταύτην Μονήν ἐπί τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου ἐτελέσθη Ἑσπερινός ἀφ' ἐσπέρας προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου. Τήν ἐπομένην ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προσῆλθεν εἰς τήν Μονήν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός καί προεξήρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καί

Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὧν πρῶτος ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου Ἀριστοβούλου δεξιὰ ἑλληνιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Μπετζάλλας ὑπὸ τὸν κ. Ἱμπραήμ Μουκάρκερ ἀραβιστί, προσευχομένου τοῦ λαοῦ Ἀραβοφώνων ἐκ τῶν ὁμόρων κωμῶν τῆς Μπετζάλλας καί τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διὰ τοῦ κηρύγματος Αὐτοῦ, ἔχοντας ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὦν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας», (Ἑβρ. 13, 7-8). [Ἀδελφοί, νὰ ἐνθυμῆσθε τὸ ἅγιον παράδειγμα τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καί προεστῶν σας, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐδίδαξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Αὐτῶν νὰ ἀναλογίζησθε καί νὰ μελετᾶτε τὸ ἅγιον καί θεάρεστον τέλος τοῦ βίου καί τῆς συμπεριφορᾶς καί νὰ μιμῆσθε τὴν πίστιν των, κηρύττει ὁ Θεὸς Παῦλος].

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Ἱερά μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου ὡς ἔαρ ἐξανέτειλε καί ἐφέτος ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ αὐτοῦ, δηλονότι τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως καί ταφῆς αὐτοῦ, ἔνθα συνήχθημεν σήμερον, ἵνα εὐχαριστήσωμεν καί δοξολογήσωμεν τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντα καί τῷ κόσμῳ σωματικῶς φανέντα Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐξ ἐνός, καί ἐορτίως τιμήσωμεν τὸν γεωργήσαντα πνευματικῶς τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐξ ἐτέρου.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, μιμούμενος τὴν πίστιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὡς καί τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀνεδείχθη «ἡγούμενος ἡμῶν, ὅστις ἐλάλησεν ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ», λόγῳ τε καί ἔργῳ. Τοῦτο καταγγέλλουν καί τὰ ἔργα αὐτοῦ μέχρι σήμερον ὅτι «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὁ ὁσιος Θεοδόσιος ὠνομάσθη καθηγητῆς τῆς ἐρήμου. Καί τοῦτο διότι ἀκούων εἰς τὰς προτροπὰς τῶν ἁγίων Γραφῶν, δέν παρημέλησε τὴν διὰ μέσου θλίψεων παιδαγωγίαν τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία φέρει ὠφέλειαν πνευματικὴν. Ἀλλ' οὔτε καί ἀπεθαρρύνθη ἐλεγχόμενος καί δοκιμαζόμενος ἀπὸ τὸν Κύριον. «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδέ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὦν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δέ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται», (Ἑβρ. 12-5-6/ Παρ. 3,11-12) λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος, παραθέτων τὸν Παροιμιαστήν.

Ἐνδυθεὶς τὸ ἱερόν ἔνδυμα τοῦ μονήρους καί ἀσκητικοῦ βίου κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς κώμης Μωγαρισσοῦ τῆς Καππαδοκίας μετέβη εἰς Ἀντιόχειαν παρὰ τὸν Μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην, «παρ' οὗ τὴν ἐσομένην οὕτω πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμνήσθη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμὴν» κατὰ τὸν Συναξαριστὴν Αὐτοῦ.

Πράγματι, ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν ἀνεδείχθη πολιστής παγκόσμιος τῆς ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης καί μάλιστα τῆς ἐρήμου, ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸν μείζονα ἐν Προφήταις

Ἰωάννην τόν Βαπτιστήν, ἐφιλοξένησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ τόν Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, μετά τῆς μητρός Αὐτοῦ, τῆς ὑπερευλογημένης καί ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας, ἔδωκε τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας καί ἐπότισε μέ τό πνευματικόν πόμα (Α΄ Κορ. 10,4) τήν πλειάδα τῶν ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, ὡς τοῦ Εὐθυμίου, Σάββα, Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου καί δὴ τῶν ἐν Πατριάρχαις Ἱεροσολύμων διαλαμψάντων καί ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Κοινοβιακῇ Μονῇ ἐν ἀσκήσει διαπρεψάντων Σωφρονίου καί Μοδέστου.

Ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος κατέδειξεν ἐν ἑαυτῷ ὅτι ὄντως ὁ μονογενὴς Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ἄνθρωπος καί ἐθεοποίησε τήν προσληφθεῖσαν ἐν ἑαυτῷ ἀνθρωπίνην ἡμῶν σάρκα, ὡς ψάλλει καί ὁ μελωδὸς αὐτοῦ: «Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας Πάτερ Θεοδόσιε ἄλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γάρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἄπασαν τήν πρόνοιαν ἀπέρριψας. Διό καί παρ' ἡμῶν ἀκούεις. Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ, χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τάς ἡδονάς». Τοῦτο ἐπέτυχεν ὁ θεῖος Θεοδόσιος, ἐφαρμόζων τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «Ἐγὼ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Σχολιάζοντες τοὺς Κυριακοὺς τούτους λόγους, ὁ μὲν ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «οὐκ εἶπεν ὅτι ἐν ἑμοί τό φῶς, ἀλλ' Ἐγὼ εἰμί τό φῶς». Ὁ δέ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπισημαίνει «φῶς δέ κατὰ φύσιν ἐστίν ὁ Μονογενὴς ὡς ἐκ φωτός τοῦ κατὰ φύσιν ἀναλάμψας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός». Τοῦτο τό φῶς τό ἀπρόσιτον, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶδεν ὁ Ἰησοῦς καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν καί ἐρχόμενον ἐπ' Αὐτόν κατὰ τήν ὑπό Ἰωάννου βάπτισιν Αὐτοῦ ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου. «Καί ἰδού φωνή ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠὺδόκησα», (Ματθ. 3,16).

Τοῦ Θείου καί ἀπροσίτου τούτου φωτός δηλαδή τοῦ ἁγίου Πνεύματος γενόμενος κοινωνός ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος μετά πάσης δυνάμεως ὡμολόγησε καί ἐκήρυξε τάς δύο τελείας φύσεις, Θεῖαν τε καί ἀνθρωπίνην τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ μελωδὸς αὐτοῦ λέγων: «Ὁ καθαίρων τόν κόσμον βαπτίζεται δι' ἐμέ, βροτός ὁ Θεός κατ' ἐμέ γεγονώς. Ὁν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας».

Τό κήρυγμα τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δηλονότι ἡ ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ δέν ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν ἱστορικοῦ τινος γεγονότος, ἀλλὰ μᾶλλον καί κυρίως κοινωνίαν τοῦ ἐν Βηθλεέμ γεννηθέντος καί ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καί ὁ θεῖος Παῦλος παραινεῖ λέγων: «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε Χριστόν ἐνεδύσασθε», (Γαλ. 3,27). Καί πάλιν «ἐνδύσασθε τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατὰ Θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας», (Ἐφ. 4,27).

Τόν καινόν τοῦτον ἄνθρωπον, τουτέστιν τόν Χριστόν τόν δωρησάμενον ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις τήν ἀφθαρσίαν καί τήν νίκην κατὰ τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἀναστάσει Αὐτοῦ καλούμεθα νά ἐνδυθῶμεν καί ἡμεῖς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας καί διὰ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν καί Θεοφύλακτος Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἐτι δέ παρακαλέσωμεν τόν ἅγιον Θεοδόσιον, τόν παρρησίαν ἔχοντα πρὸς Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ἵνα αἰτησῇται τήν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καί τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν. Ἐτη πολλά καί εἰρηνικά, Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδίτης Ἱερόθεος παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/w64QNA6E8o>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]